

Santa Llúcia de Sobremunt

Sobremunt

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament A 1690 metres per pista forestal de la carretera BV. 4607, punt quilomètric 0'700.

Coordenades:

Latitud: 42.03084
Longitud: 2.1871
UTM Est (X): 432710
UTM Nord (Y): 4653520

Classificació

Número de fitxa 08271 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIV-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA. 24055
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. c. Santa Maria, 1. 08500. Vic
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 07/11/2008 - 01:00

Descripció

Santa Llúcia de Sobremunt es troba situada a l'extrem nord-oriental del límit del terme municipal dominant una àmplia panoràmica de la Plana de Vic i els Pirineus.

L'església actual (del segle XVIII) és de planta rectangular; consta d'una sola nau, separada del presbiteri mitjançant una reixa, i decorada de manera senzilla en estil barroc. Està coberta amb teulada de doble vessant coronada amb un campanar de torre amb teulada de quatre vents de fortes pendents. La façana oest presenta un atri adossat amb dues grans obertures d'arc de mig punt (a l'oest i al sud) emmarcades amb petites dovelles. El portal d'accés a l'església està emmarcat amb brancals i llinda de pedra motllurada i presenta la data de 1720, inscrita a la doble llinda, intercalada amb un carreu on hi ha inscrita una creu. Sobre la creu hi ha un carreu gòtic força malmès amb una escena de la crucifixió, esculpida en baix relleu, en la qual s'hi distingeixen quatre personatges i el Crist crucificat, força mutilats.

La façana nord no presenta obertures i hi ha un cos adossat, la sagristia construïda l'any 1737 (tal com indica la data a la llinda de la porta d'accés de l'interior de l'església), amb teulada d'una sola vessant. La façana est, la zona de l'absis, es troba parcialment coberta amb heura i només presenta una obertura, emmarcada amb maó, al cos de la sagristia. La façana sud hi ha adossada al rectoria.

Observacions:

Durant l'estiu de l'any 1982 s'hi realitzà una restauració per part de la Generalitat de Catalunya.

Història

L'ermita de Santa Llúcia, dedicada, inicialment a Santa Llúcia i a Santa Quitèria, no apareix documentada fins l'any 1370; les restes romàniques que es troben a la base del temple, però indiquen que, o bé la capella existia de molt abans o bé podria haver existit en aquest indret una torre militar de vigilància. L'advocació a Santa Quitèria desaparegué en temps moderns, quedant Santa Llúcia, advocada de la vista, com a única patrona. Era antigament coneguda com a Santa Llúcia de Dalt en contraposició amb Santa Llúcia de Baix, situada a Taradell, la qual centrava la devoció del sector sud de la Plana de Vic. El 1407 Pere Grau, amo del veí mas Grau, donà al rector i a la parròquia les terres que envoltaven l'edifici, terres que avui encara són patrimoni de Santa Llúcia. Segons Antoni Pladevall, en els segles XVI i XVII, com a mínim entre els anys 1522 i 1686, el rector de Santa Martí hi celebrava missa setmanal, en virtut d'unes antigues fundacions. Sembla que vers 1693 Santa Llúcia ja amenaçava ruïna, i calgué edificar un temple nou; l'any 1720 ja estava fet. A 1748 s'amplià el casal dels ermitans, adossat al temple. A 1885 eren recents les obres de conservació de la capella, que fou pintada, i també s'hi havia instal·lat un nou altar.

Santa Llúcia va quedar bastant mal parada durant la Guerra Civil. Quedà sense imatges ni paraments, i sense els nombrosos ex-vots i presentalles que cobrien les parets. Acabada la guerra, la capella fou ràpidament retornada al seu culte: el dia 10 d'agost de 1941 es beneí la nova campana de Santa Llúcia, amb gran concurrència de feligresos de vàries parròquies. En aquests moments encara hi havia ermitans que cuidaven del manteniment de l'església. Actualment la capella es troba oberta al culte i segueix essent visitada pels devots de Santa Llúcia.

Bibliografia

AADD (1984). Catalunya Romànica. Osona. Volum II. Enciclopèdia Catalana, S.A.

AADD (1995) Gran Enciclopèdia Catalana. Enciclopèdia Catalana, S.A.

FONT, Dani (1992). Resum històric de les parròquies de l'arxiprestat del Lluçanès. (inèdit).

GAVÍN, Josep M (1984). Inventari d'esglésies. Osona. Volum 15. Arxiu. Gavín.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Sobremunt. Àrea de Coneixement i Recerca,

